

[Finansministeren.]

være fastslået, at i øvrigt, hvor der ikke er nogen lov, der ligger bag selve udgiftens afholdelse, er det kun en bemyndigelse, folketinget vedtager med sine bevillinger. Det er en ret, ministre får til at afholde disse udgifter, men bestemt ingen pligt.

Det har tværtimod altid fra finansministeriets side været indskærpet, at man ved denne rets opfyldelse skal lægge størst mulig sparsommelighed for dagen. Dette er ingenlunde noget nyt synspunkt. Jeg kan i denne forbindelse henvise til et cirkulære til samtlige statsmyndigheder af 25. juni 1924 underskrevet af den da nyudnævnte statsminister Thorvald Stauning. Stauning havde fået en indstilling fra den lige så nyudnævnte finansminister Bramsnæs og sendte derefter et cirkulære ud til samtlige statsmyndigheder — jeg citerer:

„Som et led i bestræbelserne for under de nuværende vanskelige økonomiske forhold“

— det kendtes altså også dengang —

„at nedbringe statens udgifter og tilvejebringe balance på statens budget har finansministeriet anset det for påkrævet at indskærpe betydningen af, at de på finansloven for indeværende finansår optagne enkelte bevillingssummer om muligt ikke udnyttes helt, og nødvendigheden af, at nye bevillinger så vidt muligt undgås.“

Senere hedder det, at man skal

„påse, at mulige besparelser, der kan fremkomme enten ved prisfald eller ved, at foranstaltningen ikke behøver at udføres i det oprindelig påtænkte omfang eller inden for den oprindelig påtænkte tid, i videst muligt omfang gennemføres og kommer statskassen til gode.“

Det vil sige, at man opfordrer netop til det, som hr. Lysholt Hansen her har kritiseret, nemlig at hvor man kan udskyde en udgift, da skal man gøre det, eller hvor man kan finde anden form for besparelse ved udgiftens afholdelse, skal man gennemføre den.

Stauning slutter cirkulæret med at skrive, at der bør

„overalt inden for statens administration forholdes i overensstemmelse med det i finansministeriets foran citerede skrivelse udtalte.“

Jeg har gerne villet fremføre dette, fordi det efter min mening rammer hovedet på sømmet eller sømmet på hovedet, man kan jo sige begge dele og med den samme mening. Det er noget ganske centralt, der er fastslået ved dette cirkulære af 1924: at man har ingen pligt til at afholde de udgifter, der står på finansloven, men det er tværtimod en pligt for enhver styrelse at se, om man kan spare ved disse udgifters afholdelse, opnå besparelser til fordel for statskassen. Det er gode ord, og det er rigtige ord, og dem forsøger vi at leve på, og hvis vi kan leve op til Thorvald Staunings eksempel — hvad jeg ikke tror hr. Lysholt Hansen mener vi kan — så skal vi være stolte deraf.

Lysholt Hansen: Jeg blev helt rørt over at høre Stauning citeret så meget, han var jo et af min barndoms idealer, og jeg er da kun glad for, at der er godt at hente derfra, og endnu mere glad over, at finansministeren siger dette. Jeg er stadig væk enig med Stauning, og jeg sagde også i mit første indlæg, at det er ikke en pligt at afholde de bevillinger, men det er en bemyndigelse, ministeren har fået. Men når man vil fremtræde, som om man er nogle vældige sparehelte, og så efter at finansloven er vedtaget her i folketinget, kommer og forelægger det, man kalder en besparelsesplan, af politiske grunde, bl. a. for ligesom at vise befolkningen: ih, hvor vi kan spare — så har man efter min opfattelse en pligt til at fortælle os, hvad denne spareplan indeholder. Højtærede finansminister, vi fik at vide, hvad spareplanen indeholdt, den 6. maj 1970 i en skrivelse fra ministeren, altså længe efter at finansåret var udløbet; det er det, vi anker over; at man kommer med det, således at folketinget ikke får lejlighed til at tage stilling bl. a. til de principielle ændringer på en lang række praktiske områder. Det må folketinget have lejlighed til, enten ved — og det er det, jeg vil bede ministeren om at love os — at der forelægges en plan, som vi i finansudvalget kan gennemdrøfte, tage stilling til i rette tid, så vi kan bringe den herved i salen, eller, hvis man vil vise sin evne til at spare, at der forelægges et forslag om ekstraordinær tillægsbevillingslov indeholdende en spareplan, således at den kan komme til behandling her i tinget og parti-